

[Minister Per Hækkerup]

Minister Per Hækkerup:

Hr. Ninn-Hansen havde et par spørgsmål til finansministeren, men da finansministeren ikke er i landet i denne uge og jeg fungerer på hans vegne, skal jeg tillade mig at svare på spørgsmålene.

Det første spørgsmål var, om regeringen har en investeringsplan. Hertil er svaret ja. Regeringen har den investeringsplan, som finansministeren lagde frem i folketinget den 16. maj i år med den korrektion, som omhandler dels den redegørelse, vi i dag drøfter, dels nogle mindre ændringer i investeringerne som led i drøftelserne omkring besparelser. Bortset fra disse står regeringens investeringsplan af 16. maj som også den nuværende regerings investeringsplan.

Hr. Ninn-Hansen spurgte dernæst, om vi var villige til at tale om disse spørgsmål i det politisk-økonomiske udvalg. Dertil kan jeg svare ja, det er vi naturligvis. Vi er da villige til at drøfte regeringens investeringsplaner i det politisk-økonomiske udvalg, når man mener, der er behov herfor. Med hensyn til, hvilke videre konsekvenser der skal drages heraf, mener jeg, at man må afvente eventuelle drøftelser i det politisk-økonomiske udvalg, før man kan beslutte sig.

Så vil jeg i øvrigt sige, at jeg synes da, det var en fornøjelse at høre hr. Ninn-Hansens mølpose tale, så meget desto mere som hr. Ninn-Hansen repræsenterer et parti, der nærmest har det som sin livsfilosofi at putte sagerne i mølpose.

Knud Damgaard (S):

Jeg har en enkelt bemærkning til hr. Glensgård, som sagde, at man måtte være villig til at acceptere og sige ja tak til et – sådan forstod jeg det – vesttysk tilbud om at finansiere og bygge en Østersøforbindelse, uanset om dette var før eller efter Storebæltsforbindelsen.

Begrundelsen, som hr. Glensgård gav, gik ud på, at der fra vesttysk side kunne være tale om at leve op til de krav om yderligere ekspansion, som EF havde stillet, en ekspansion, som EF i hvert fald havde ønske om. Jeg forstår naturligvis godt det argument, selv om jeg nok synes, at den konsekvens, der drages af det, kan være lidt vidtrækkende. Men ville det ikke være rimeligt at tro, at også en vesttysk ekspansion ville indrette sig

i væsentlig grad efter den EF-struktur, som visse eksisterer, og som vil betyde, at væsentlige tyske erhvervskredse vil være interesseret i den nordregionale del, som vil få sine bedste vilkår under den forudsætning, at Storebæltsforbindelsen kommer først? Jeg mener, det er et forhold, som vejer lige så tungt som den argumentation, hr. Glensgård gjorde sig til talsmand for.

Så vil jeg godt sige, at jeg synes, hr. Ninn-Hansen holdt en vidunderlig tale. Det var ud fra en oratorisk vurdering ligefrem en mesterlig tale. Når jeg ikke gav hr. Ninn-Hansen den obligatoriske femøre som tak for bedriften, var det, fordi jeg ikke var i besiddelse af en sådan og nødig ville have devalueret symbolikken ved at gå op til en tiøre. Men mesterlig var den nu.

Det morsomme er, at som vi nu har fået indstiftet begrebet mølposeregering, har vi nu også fået indstiftet begrebet malkugleparti, og det synes jeg lyder overordentlig spændende. Jeg synes jo nok, at ordføreren for malkuglepartiet gjorde sig skyldig i en enkelt, men nok så vigtig fejltagelse, nemlig det forhold, at overalt hvor man skal bekæmpe utøj, derunder så vidt jeg ved også møl, er man nødt til at tage hensyn til, at der opstår en vis resistens hos det utøj, man vil til livs. Derfor er man nødt til at skifte indhold i kuglerne, og da forekommer det mig, at det konservative malkugleparti helt har undladt dette sidste.

Må jeg give den væsentlige begrundelse, som knyttede sig til hr. Ninn-Hansens bemærkninger om det ændrede socialdemokrati, der ikke fulgte den ekspansive, konstruktive linje, som gjaldt i Staunings 1930er. Ja men har man da totalt glemt den væsentlige forudsætning, der var til stede dengang, at da havde man ikke noget frihandelsområde, da havde man ikke noget fællesmarked, og det er hr. Ninn-Hansen og jeg jo enige om i dag at vi skal have. Vi er lykkelige for, at vi har det, men det giver unægtelig den begrænsning, at man ikke kan indføre de importrestriktioner, den valutacentral, som var grundbetingelsen for at føre den ekspansive politik i en krisetilstand, som man førte i 1930erne.

Så synes jeg også, det skal med, at når man taler om malkuglebestræbelser, så må man ligesom se på substansen i forhold til det, det selv samme parti på finansielle områder tidligere har stået for. Jeg deler helt hr.